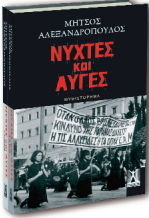

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΚΑΙ ΑΥΓΕΣ

ΤΟΥ ΜΗΤΣΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τ *Ο ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ* ΝΥΧΤΕΣ ΚΑΙ ΑΥΓΕΣ είναι μια μεγάλη τοιχογραφία της Αθήνας της κατοχής, πληρέστερη από κάθε προηγούμενη λογοτεχνική προσφορά με το θέμα αυτό. Γιατί ο συγγραφέας δεν πήρε εύκολη επική πόζα, πιάνοντας ψηλά τον αμανέ. Άρχισε αργά και υπομονετικά να μας μπάζει μέσα στην κατακτημένη πολιτεία –φέρνοντας τον κεντρικό του ήρωα από την επαρχία–, να μαθαίνει τα μυστικά της και τα βάσανά της, να ζει την αγωνία της. Ξαναζούμε μαζί την αγωνία της. Ξαναζούμε μαζί του ώρα την ώρα εκείνα τα φοβερά και μεγάλα χρόνια. Νομίζεις πως ακούς το βογγητό της πολιτείας. Πείνα, τρόμος, ταπείνωση, απανθρωπιά κυριαρχούν στην αρχή. Ο άνθρωπος καταρκαυλάει στο στάδιο του υπανθρώπου, γίνεται σχεδόν ένα αρπαχτικό αγρίμι με σβησμένο λογικό και συνείδηση. Έρχεται, βέβαια, η φυσική κι έπειτα η συνειδητή αντίσταση. Ο συγγραφέας θα μας πάει σ' αυτήν εντελώς φυσιολογικά, όπως πήγε η ίδια η ζωή, δηλαδή βασανιστικά και με ανακούφιση, αυθόρμητα και μεθοδικά, με εκρήξεις, αλλά και με αργές διαδικασίες. Αφού πρώτα θα μας δείξει όλη την κατάπτωση και τη συμφορά το τελευταίο σκαλί. Τον μαυραγοριτισμό, την προδοσία, τον τυχοδιωκτισμό.

Σόνια Ιλίνσκαγια-Αλεξανδροπούλου

